

VRAGEN BIJ HET ANTWOORD VAN LYDIA PEETERS OP VRAAG NR. 33 VAN 11 OKT. 2019

1.

Wat betreft: het *nadenken* van de deelnemers.

Voor de verschillende punten van de '*ontwerpversie*' werd geen toelichting gegeven over de eventuele negatieve en positieve neveneffecten. Het gesprek werd dus 'gestuurd' door de eventuele spraakvaardigheid van een van de deelnemers aan de tafel. (die in gezelschap zijn mond durft open te doen, wat niet iedereen gegeven is. Ga maar eens in verzet tegen een voorstander van de brandweer of de Gewestontwikkeling)

Voor de meeste mensen was participatie aan het overleg gericht op:

- het tegenhouden van datgene waar men ogenschijnlijk zelf last zou kunnen van hebben
- promoten van de eventuele persoonlijke pluspunten.

Wat betreft: '*zich een beeld te vormen van de noden en behoeften en ook van de impact van het project*'

De diverse te bespreken punten vereisen een bepaalde kennis en inzicht om doordachte standpunten te kunnen innemen. Bij de meeste mensen was dat niet het geval. Bovendien was het vermoedelijk ook de eerste keer dat zij er mee geconfronteerd werden.

Wat betreft: '*het weinig aannemelijk zijn dat lokale bezwaren ondergesneeuwd worden.*'

Met de '*lokale bezwaren*' bedoelen wij de bezwaren van diegenen die wél al ruime tijd zich in de globale situatie hebben verdiept en een zekere basiskennis (verslagen, MER en metingen in gelijkaardige projecten, wetenschappelijke studies,...) hebben opgebouwd en hierdoor een onderbouwd standpunt kunnen innemen. Zij zijn niet '*ondergesneeuwd*' maar hun mening wordt gesmoord in de massa.

Wat betreft: '*het met zekerheid stellen dat lokale bezwaren en wensen ruim aan bod zijn gekomen.*'

In mei 2019 namen ruim 250 mensen deel aan een protestwandeling tegen het dreigend verlies aan natuur door Fase 3. Zelfs dit, toch wel belangrijk evenement en stellingname, werd op geen enkel moment genoteerd.

Men moet er ook oog voor hebben dat aan de start van de gesprekken (3 rondes aan 10 tafels met elk max. 15 deelnemers) men met een 100 deelnemers was maar aan de tweede ronde er al velen afhaakten.

In de derde ronde was er zelfs een tafel met slechts 2 deelnemers.

Wij schatten dat op het einde van de namiddagsessie nog max. 30 mensen aanwezig waren.

2.

Wat betreft: de vraag naar het bestaan van een voorafgaandelijk mobiliteitsonderzoek waaruit kan worden afgeleid dat deze doortrekking nodig dan wel zinvol is.

Het antwoord hierop is duidelijk 'neen'.

Om dit te camoufleren worden tal van argumenten aangehaald waaruit moet blijken dat het nu wel nodig zou zijn.

Hierbij focust men zich zoals vanouds op symptomen en niet op de oorzaken die de huidige problemen veroorzaken.

Er bestaat blijkbaar nog altijd geen objectieve afweging van de argumenten pro/contra.

Ook het aanhalen dat het *'niet de bedoeling is om de N171 te laten functioneren als verbindingsweg tussen de A12 en E19'* is een dermate negeren van de werkelijkheid dat men de basis legt voor latere conflictsituaties die onmogelijk zijn op te lossen.

(Diverse 'slippers' van politici tonen echter duidelijk aan dat het wél de bedoeling is om hier een wisselbaan van te maken.)

4.

Betreft: De noodzaak aan een bufferzone.

Men laat weten dat *'indien blijkt dat een bufferzone voorzien dient te worden zal dit uiteraard op een onafhankelijke manier onderzocht worden in het MER'*

Gewoon in functie van de momenteel gemeten verkeersstroom op de N171 te Kontich en met respect voor de huidige normen, weet men nu reeds dat er een bufferzone van 300m tot de rand van het projectgebied nodig is. Iets wat onmogelijk is te realiseren. Achter de wijk Predikherenhoeve beschikt men maar over een 80m.

Men kan hier toch al open beslissen wat het wordt:

- negeren van de normen en aanvaarden van de reële risico's voor omwonenden en vooral kinderen?
- Stoppen van het project en verder er geen tijd en geld meer aan verspillen?

Dat *'alle mogelijk relevante elementen zullen bestudeerd en geverifieerd worden o.a. op vlak van haalbaarheid'* is weinig geruststellen voor een effectief goede afloop, het zegt niks over wat men zal doen als blijkt dat ze niet haalbaar zijn.

Algemeen:

De indruk overheerst dat de bedoeling van dergelijk initiatief tot inspraak niet enkel window-dressing is maar vermoedelijk ook nobel bedoeld is en positief moet worden bekeken. Doch gevaren inhoudt zoals:

- Een 'draagvlak' te creëren waarin de mensen zich participant voelen doch gebaseerd is op een zekere onkunde bij deze mensen. De zekerheid 's nachts te kunnen slapen met open raam, gezellig in tuin en veranda te kunnen verblijven zonder geluidshinder, dat onze gezondheid en die van onze kinderen niet te lijden heeft van fijnstof,..., zijn volgens ons dé belangrijkste punten waarover gewoon wordt gezwegen. Met hun positieve participatie dreigen mensen zich hier mee in het zak te laten zetten;
- De negatieve punten (die volgens ons bij specialisten nu reeds gekend zijn) pas naar voren te zien komen na realisatie. In het besef dat er dan toch niks meer kan aan verandert worden en wat een bittere smaak zal geven omdat men er zelf heeft aan meegewerkt.

Tot wat dergelijk misnoegen kan lijden merken we tegenwoordig meer en meer in onze samenleving. En laat het nu juist dát zijn waar tal van vrijwilligers in onze omgeving zich hard voor inzetten om dat te vermijden.

Persoonlijk:

Ik heb schrik voor een sterke mate van manoeuvreerbaarheid en manipulatie.

Het niet geargumenteed door AWV afbreken van onze ontmoetingen en ons onderbrengen in de verschillende inspraak momenten moeten ons vermoedelijk vleugellam maken.

De confrontatie bij AWV met mensen van een actiecomité waarvan AWV plots vaststelde dat die wél zinnige praat kunnen vertellen gaat men blijkbaar liever uit de weg.

Onderling overleg en participatie wordt hierdoor confrontatie.